Lieta Nr.C16072616
/0130/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī, 2017.gada 11.jūlijā

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnesis V.Muižnieks, ar sekretāri I.Voitiņu,
piedaloties atbildētājas pārstāvei /pers. A/,
izskatot atklātā tiesas sēde civillietu akciju sabiedrības /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu,

k o n s t a t ē j a

2005.gada 16.martā starp pusēm noslēgts Kredīta līgums Nr./Numurs/ (turpmāk - „Līgums"), saskaņā ar kuru prasītāja izsniedza atbildētājai aizdevumu 35239,08 *euro*. Aizdevuma atmaksa bija jāveic līdz 2036.gada 10.martam.

Sakarā ar maksājumu kavējumiem 2014.gada 4.aprīlī prasītājs nosūtīja atbildētājai paziņojumu par līguma izbeigšanu, nosakot aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu 2014.gada 4.maijā. Pēc aizdevuma atmaksas beigu termiņa iestāšanās atbildētāja vēl veica maksājumus.

Atbildētāja nav izpildījusi saistības.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja, izsniedzot atbildētājai aizdevumu, savas no Kredīta līguma izrietošās saistības izpildījusi pilnā apmērā. Izsniegtais aizdevums bija atmaksājams pa daļām. Par atvēlējumu izmantot naudas resursus atbildētāja apņēmās maksāt procentus pēc mainīgās procentu likmes, atbilstoši Kredīta līguma I.daļas 4.1.punktam un II.daļas 14.punktam, pēc 2008.gada 11.februāra grozījumiem - I.daļas 3.punkts un II.daļas 13.punkts, bet par Kredīta līgumā noteikto maksājumu kavējumu aizņēmējai jāmaksā līgumsods 36% gadā no kavētā maksājuma atbilstoši Kredīta līguma I.daļas 6.punktam un II.daļas 16.punktam.

Ņemot vērā norādītās līguma saistības, kā arī to, ka maksājumi tika kavēti ilgāk par 60 dienām, prasītāja, pamatojoties uz Kredīta līguma II.daļas 20.3., 20.4., 20.5.1.punktu (2008.gada 11.feburāra redakcijā) un ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likumu, izbeidzot līgumu noteica 2014.gada 7.maiju par aizdevuma atmaksas beigu termiņu.

Pēc aizdevuma atmaksas beigu termiņa iestāšanās, atbildētāja ir veikusi vairākus maksājumus, kā rezultātā samazinājies kopējais parāds, taču atbildētājas saistības pret prasītāju nav izpildītas pilnā apmērā, kopējā parāda summa 26974,12 *euro* apmērā, un to pilnā apmērā veido neatmaksātā aizdevuma pamatsumma.

Saistības, kas izriet no Kredīta līguma, pastiprinātas ar publisku hipotēku - atbildētāja ieķīlāja tai piederošu nekustamo īpašumu - dzīvokli Nr./Numurs/, kas atrodas /adrese/ (kad. Nr./Numurs/; hipotēka reģistrēta Jēkabpils pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/- pamats 2005.gada 16.marta Ķīlas (hipotēkas) līgums Nr./Numurs/ un tā grozījumi no 2008.gada 11.februāra).

Lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 26974,12 *euro* apmērā, ko pilnā apmērā veido neatmaksātā aizdevuma pamatsumma un piedzīt tiesāšanās izdevumus. Lūdz noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas.

2016.gada 3.jūnijā tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīst.

Norāda, ka atbildētāja tiešām saņēma aizdevumu no prasītājas. Pirmais līgums tika datēts ar 2005.gada 16.martu. Sākotnējais Kredīta līgums tika vairakkārt grozīts un papildināts, un saskaņā ar pēdējiem līguma grozījumiem aizdevuma atmaksas termiņš tika noteikts 2036.gada 10.marts ar ikmēneša aizdevuma atmaksas summu 104,50 *euro*.

2014.gada sākumā atbildētāja nonāca finansiālajās grūtībās, tāpēc ikmēneša maksājumu bankai veica neregulāri un/vai nepilnā apmērā. 2014.gada 4.aprīlī prasītāja atsūtīja atbildētājai paziņojumu "Par atkāpšanos no līguma, aizdevuma atmaksas beigu termiņa noteikšanu un parāda piedziņas uzsākšanu" Nr./Numurs/. Uz paziņojuma saņemšanas brīdi neatmaksātā summa sastādīja 29691,31 *euro*, tajā skaitā pamatsumma 29261,26 *euro*, kavēti procentu maksājumi 238,83 *euro*, līgumsods par nokavētiem maksājumiem 191,22 *euro*. Paziņojumā tika norādīts, ka prasītāja atkāpjas no līguma un pieprasa līdz 2014.gada 7.maijam atmaksāt visu aizdevuma summu, pamatojoties uz to, ka ir konstatēts aizdevuma atmaksas termiņa kavējums ilgāks par 60 dienām.

Atbildētāja nepiekrīt, ka kavējums būtu bijis ilgāks par 60 dienām, jo no lietas materiālos esošā Parāda aprēķina kredīta līgumam Nr./Numurs/ ir redzams, ka pirms paziņojuma nosūtīšanas maksājumi tika veikti katru mēnesi, bet nepilnā apmērā. Uzskata, ka prasītāja nepamatoti atkāpās no Kredīta līguma pirms termiņa un pieprasīja atmaksāt visu aizdevuma summu līdz 2014.gada 7.maijam.

Pēc paziņojuma saņemšanas atbildētāja sazinājās ar prasītājas kredītspeciālistu un mutiski vienojās, ka piedziņas process tiks apturēts pēc tekošo maksājumu parāda nomaksas un līgums paliks spēkā. Tāpēc sākot no 2014.gada jūlija mēneša līdz 2016.gada maija mēnesim veica maksājumus par kopējo summu 2857,00 *euro.*

Kā norādīts tiesu praksē - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 12.decembra sprieduma lietā Nr.SKC-179/2014, ar atkāpšanos no līguma pušu tiesības un pienākumi būtiski mainās, proti, aizņēmējam tiek anulēti viņam labvēlīgi aizdevuma noteikumi, kas savukārt nozīmē to, ka viņam atlikusī aizdevuma summa jāatmaksā nekavējoši. Vienlaikus tas nozīmē arī to, ka vairs nav piemērojama piešķirtā aizdevuma procentu likme un nevar tikt piemērots līgumsods vai nokavējuma procenti. No minētā izriet, ka prasītāja, pēc paziņojuma nosūtīšanas, nebija tiesīga no atbildētājas pieprasīt līgumsoda un kavējuma procentu atmaksu, tāpēc visu naudas summu, kas tika iemaksāta laika periodā no 2014.gada 7.aprīļa bija jāieskaita pamatsummas parāda dzēšanai, un proti, atbildētājas maksājumi 2857 *euro* visi bija jāieskaita pamatparāda summas dzēšanai, ko prasītāja nebija izdarījusi un 569,86 *euro* bija novirzījis līgumsoda un kavējuma procentu dzēšanai.

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir pieņēmis Vadlīnijas taisnīga patērētāja kreditēšanas līguma sastādīšanai, kur norādīts, pirms kreditēšanas līguma atkāpšanās un pieprasījuma atmaksāt visu aizdevuma summu, kredītiestādei jāizmanto citi - mazāk patērētāju ietekmējoši - līdzekļi, patērētāja

pieļautā līguma pārkāpuma novēršanai, kā arī pirms paziņojuma par patērētāja kreditēšanas līguma pirmstermiņa laušanu jāaicina patērētājs labprātīgi novērst izdarīto līguma noteikumu pārkāpumu, ja tas ir iespējams, ņemot vērā pieļautā pārkāpuma raksturu, nosakot konkrētu un saprātīgu termiņu šo darbību veikšanai.

Turklāt, attiecībā uz patērētāju kreditēšanas līgumiem, kas nodrošināti ar nekustamo īpašumu, ir piemērojami Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta nosacījumi par līguma izbeigšanu. Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta piekto daļu kredīta devējam pēc kredīta pieprasījuma saņemšanas no patērētāja ir pienākums piedāvāt viņam izvēlei vismaz divus atšķirīgus kredīta līguma noteikumus, no kuriem viens paredz, ka nekustamais īpašums, kura iegādei tiek ņemts kredīts, kalpo par pietiekamu nodrošinājumu tam, lai saistības pret kredīta devēju varētu tikt dzēstas pilnā apjomā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un ievērojot to, ka prasītāja nepamatoti atkāpās no Kredīta līguma un attiecībā uz atbildētāju kā patērētāju nav ievērojusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta nosacījumus, lūdz tiesu prasītājas prasību pret atbildētāju par parāda 26974,12 *euro* un tiesāšanās izdevumus piedziņu noraidīt (lietas 84.lapa).

2017.gada 8.februārī tiesā saņemts prasītāja iesniegums, kurā norāda, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā, nav saņemts neviens maksājums parāda dzēšanai. Pēdējais saņemtais maksājums parāda apmēra samazināšanai 05.04.2016. veikts 150 *euro* apmērā.

Par atbildētājas paskaidrojumiem vēlas vērst tiesas uzmanību uz sekojošo:

Pati atbildētāja norāda, ka nav veikusi maksājumus nolīgtajā apmērā. Veicot maksājumu nepilnā apmērā, paliek daļējs maksājuma kavējums. Veicot nākamā mēneša maksājumu (jau atkal nepietiekamā apmērā), primāri dzēšas vecākais maksājuma kavējums, kā arī nepietiek naudas līdzekļu tekošajam maksājumam. Rezultātā atkal paliek daļējs maksājuma kavējums, un tieši tāpat ar katru nākamo maksājumu. Turklāt, ja maksājums netiek veikts nolīgtajā maksājuma datumā, papildus katru mēnesi, par maksājumu kavējumiem, tiek rēķināts arī līgumsods, atbilstoši Kredīta līguma I.daļas 6.1.punktam un II.daļas 16.1.punktam, kas arī kļūst par kavētu maksājumu nākamajā mēnesī, ja netiek nomaksāts.

Aizņēmējas maksājumu kavējumi pārsniedza 60 dienas tad, kad banka vienpusēji atkāpās no Kredīta līguma. Šim bankas apgalvojumam kā pierādījums kalpo gan prasībai pielikumā pievienotais pielikums Parāda aprēķins, gan Kredīta atmaksu izdruka. No Parāda aprēķina redzams, ka procentu maksājumu kavējums bija izveidojies no 2014.gada 15.janvāra. Līdz ar to no parāda aprēķina redzams, ka uz aizdevuma atmaksas beigu termiņa iestāšanās dienu procentu maksājuma kavējums bija 112 dienas - no 15.01.2014. līdz 07.05.2014. - 310,55 *euro* apmērā. Savukārt pamatsummas maksājuma kavējums bija no 15.11.2012., kas ievērojami pārsniedz 60 dienu kavējumu.

Viss augstāk minētais pierāda, ka atbildētājas maksājumu kavējumi bija pārsnieguši 60 dienu kavējumu, ko Patērētāju tiesību aizsardzības likums atzīst par būtisku likuma pārkāpumu, sakarā ar ko pieļaujama vienpusēja atkāpšanās no līguma. Tāpat tiesības vienpusēji atkāpties no līguma pieļauj arī Civillikuma 1589.pants (līgumslēdzēju puse var vienpusēji atkāpties no līguma saistībām, ja šāda tiesība ir noteikti pielīgta).

Pēc paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar atbildētāju tika panākta mutiska vienošanās, ka viņa turpinās veikt maksājumus, lai mazinātu parādu. Bet šāda "sadarbība" nevar turpināties bezgalīgi - līgums ir vai nu jāatjauno (noslēdzot rakstveida grozījumus Kredīta līgumā), jāpārkreditē saistības uz citu kredītiestādi vai jāizties ā.

Atbildētāja nevietā piesauc Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-179/2014. Pēc aizdevuma atmaksas beigu termiņa iestāšanās banka nav rēķinājusi ne nolīgtos aizdevuma lietošanas procentu, ne ar Kredīta līgumu nolīgto līgumsodu. Visas parāda pozīcijas bija fiksētas uz aizdevuma atmaksas beigu termiņa iestāšanās dienu. No aizdevuma atmaksa beigu termiņam nekādi līgumiskie procenti un līgumsodi nav rēķināti.

/Nosaukums A/, vienpusēji atkāpjoties no līguma, tika pārcelts aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš ar visām no tā izrietošām sekām (Kredīta līguma II.daļas 20.4. un 15.4. punkti (2008.gada 11.februāra redakcijā) - aizņēmēja pienākumu atmaksāt visu saņemto, bet vēl neatmaksāto aizdevuma pamatsummu, komisijas maksas, aprēķinātos aizdevuma procentus, kā arī samaksāt līgumsodu). Pie visiem augstāk norādītajiem apstākļiem prasītājas ieskatā lietā nav iespējams mierizlīgums, tāpat prasītāja nevēlas izmantot mediāciju (lietas 87.-89.lapa).

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes. Pēdējais saņemtais maksājums parāda apmēra samazināšanai bija 2016.gada 5.aprīlī 150 *euro* apmērā. Par atbildētājas paskaidrojumiem uztur ar savu 2017.gada 7.februāra iesniegumā Nr./Numurs/ pausto viedokli. Lietā nav iespējams mierizlīgums, tāpat prasītāja nevēlas izmantot mediāciju. Atbilstoši prasītājas atbildīgās komitejas 2017.gada 10.maija lēmumam, aizņēmējai ir dots sešu mēnešu laika periods ķīlas labprātīgai pārdošanai par 11800 *euro*. Aizņēmēja par šo lēmumu ir informēta (lietas 99.lapa).

Tādejādi, saskaņā ar CPL 156.pantu lieta izskatāma bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes, jo nav konstatēti CPL norādītie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve /pers. A/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka pamatojums norādīts tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā. Atbildētāja uzskata prasītājas atkāpšanos no līguma par nepamatotu, jo kavējuma ilgums nebija ilgāks par 60 dienām. Līdz ar to uzskata, ka visas parāda summas piedziņa ir nepamatota. Atbildētājas kavētie maksājumi vēlāk tika samaksāti. Arī no 2014.gada līdz 2016.gadam, kad atbildētāja veica maksājumus, tad maksātās summas tika novirzītas līgumsoda un procentu dzēšanai. Kad prasītāja atkāpās no līguma, tā turpināja iekasēt līgumsodu un procentus no atbildētājas. Uzskata, ka prasītāja vienpusēji atkāpās no līguma ar 2014.gada 4.aprīli, kad sagatavoja un nosūtīja atbildētājai paziņojumu par atkāpšanos no līguma. Paziņojumā tika noteikts termiņš labprātīgai saistību izpildei līdz 2014.gada 7.maijam, pēc kā neizpildīšanas gadījumā vērsīsies tiesā. CL 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus, kā arī atbilstoši CL 1588.pantam viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda. Pēc paziņojuma par atkāpšanos no līguma atbildētāja telefoniski sazinājās ar prasītāju, kur saņēma atbildi, lai turpina veikt maksājumus, ka tiesā ar prasības pieteikumu prasītāja nevērsīsies. Rakstveida vienošanās par turpmāko maksājumu veikšanu pēc paziņojuma saņemšanas netika noslēgta.

Atbildētāja nav rēķinājusi, bet pieļauj, ka par iepriekšējiem kavējumiem un pa šo laiku kaut kāda neizpildīto saistību starpība varēja rasties. Nevar pateikt kāda ir šī starpība. Maksājumi tika veikti pēc maksājumu grafika. Telefoniski sazinājās ar banku pēc paziņojuma saņemšanas. Nevar pateikt vai pirms tam notika kāda saziņa ar banku.

Novērtējot lietā gūtos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un **apmierināma pilnīgi.**

Tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kā to nosaka Civillikuma (turpmāk – "CL") 1587.pants un katrai pusei ir pret otru prasības tiesības par līguma izpildīšanu atbilstoši CL 1590.pantam.

AS „/Nosaukums B/" (kopš 2005.gada 8.aprīļa „/Nosaukums C/", kopš 2008.gada 7.aprīļa AS /Nosaukums A/ ar aizņēmēju /pers. B/ (pēc uzvārda maiņas – /pers. B/), 2005.gada 16.martā noslēdza Kredīta līgums Nr./Numurs/. Tas vēlāk grozīts 2005.gada 25.oktobrī, 2006.gada 20.jūnijā, 2006.gada 19.jūlijā, 2006.gada 14.novembrī, 2008.gada 11.februārī. Saskaņā ar līgumu prasītāja izsniedza atbildētājai aizdevumu, sākotnēji 9400 Ls apmērā, ar summas izmaksu 2 daļās – 3830 Ls apmērā 16.03.2005. un 5570 Ls apmērā 29.03.2005. Ar 2005.gada 25.oktobra grozījumiem Kredīta

līgumā izsniegtais aizdevums palielināts par 2000 Ls, ar 2006.gada 20.jūnija grozījumiem Kredīta līgumā izsniegtais aizdevums palielināts par 2540 Ls, ar 2006.gada 19.jūlija grozījumiem Kredīta līgumā izsniegtais aizdevums palielināts vēl par 5000 Ls; savukārt ar 2006.gada 14.novembra grozījumiem Kredīta līgumā izsniegtais aizdevums palielināts vēl par 1000 Ls, bet ar 2008.gada 11.februāra grozījumiem, izsniegtā, bet neatmaksātā aizdevuma pamatsumma uz 11.02.2008. 16225 Ls apmērā konvertēta uz *euro* valūtu - 23439,08 *euro* apmērā, kā arī izsniegtais aizdevums palielināts vēl par 11800 *euro*, kopējam izsniegtajam aizdevumam sastādot 35239,08 *euro*. Tas arī fiksēts Kredīta līguma jaunajā redakcijā sakarā ar 2008.gada 11.februārī grozījumiem Kredīta līgumā (lietas 24.lapa).

Tiesa atzīst, ka prasītāja iesniedza pierādījumus par saistības nodibināšanu un saturu (lietas 8.-14., 16.-17., 18.-19., 20.-21., 22.-23., 24.-29., 30.-33., 34.lapa), par aizdevuma izsniegšanu (lietas 60.- 61.lapa) un par parāda apmēru (lietas 37.-55., 62.-69.lapa).

Euro ieviešanas kārtības likuma 4.pantā noteikts, ka sākot ar euro ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē euro, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Atbilstoši minētajam Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumam par Latvijas uzņemšanu eiro zonā neatsaucami fiksētais pārejas kurss no lata uz *euro* ir 1 EUR=0,702804 LVL.

Izskatot lietu, starp pusēm nebija strīda par saistības nodibināšanu, aizdevuma saņemšanu un parāda apmēru. Strīds bija par līguma vienpusēju izbeigšanu, ko izdarīja prasītāja un tā sekām.

Saskaņā ar CL 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar 2008.gada 11.februāra Vienošanos Nr./numurs/ par grozījumiem kredīta līgumā Nr./Numurs/, Līguma 20.3.punktā noteikts, ka prasītājai ir tiesības vienpusēji atkāpties no Līguma, pārceļot Aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu, ja /Nosaukums A/ ir konstatējusi, ka ir iestājies kaut viens no Līguma 20.5.punktā minētajiem nosacījumiem. Līguma 20.5.1.punkts paredz prasītāja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja aizņēmējs ilgāk par 30 kalendārām dienām nokavējis (palaidis garām) kādu ar Līgumu noteikto Aizdevuma pamatsummas atmaksāšanas termiņu, vai Aizdevuma procentu samaksas termiņu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk- „PTA likums") 1.panta definīciju atbildētājs, attiecībās ar prasītāju, šajā gadījumā uzskatāms par patērētāju. Atbildētāja aizdevuma atmaksu nodrošināja ar nekustamā īpašuma hipotēku. Tāpēc abas puses pamatoti norāda uz PTA likuma 8.[1] panta nosacījumu piemērošanu. Saskaņā ar PTA likuma pirmās daļas 3.punktu, ka kredīta devējam nav tiesību pieprasīt patērētājam, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu. PTA likuma 8.[1] panta ceturtās daļas 1.punktā norādīts, ka par būtisku līguma pārkāpumu šā panta izpratnē uzskatāma kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.

Tiesa uzskata, ka prasītājas norādītie argumenti un iesniegtie pierādījumi pilnībā apliecina, ka uz 2014.gada aprīli atbildētāja bija pieļāvusi kredīta atmaksas pamatsummas un procentu samaksas maksājumu kavējumu ilgāk par 60 dienām (lietas 53. un 68.lapa). Atbildētāja pati norādīja, ka 2014.gadā ikmēneša maksājumu bankai veica neregulāri un/vai nepilnā apmērā. Atbildētāja neapstrīdēja prasītājas norādītos maksājumu veikšanas datumus un apmērus. No atbildētājas norādītajiem argumentiem izriet, ka viņa neuzskata par kavējumu tos periodus, kad tikai daļēji veikti noteiktie aizdevuma maksājumi.

Saskaņā ar CL 1652.panta 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Saskaņā ar Līguma 5.1. un 5.3. nosacījumiem atbildētājai bija jāveic noteiktie maksājumi katru mēnesi 15.datumā - tātad veicot periodiskos izpildījumus. Saskaņā ar CL 1828.panta nosacījumiem, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt CL 1832.pants nosaka, ka izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt. Tātad tikai noteiktajā termiņā pilnībā veicot periodiskos izpildījumus parādnieks nepieļauj nokavējumu. Tas nozīmē, ka atbildētājas viedoklis ir nepamatots un, daļēji veicot maksājumus, tika pieļauts izpildes nokavējums. Tāpēc prasītājam bija tiesības lemt jautājumu par vienpusēju atkāpšanos no līguma.

Saskaņā ar CL 1403.pantu „Tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai." Arī tiesisko attiecību izbeigšana – šajā gadījumā Līguma vienpusēja izbeigšana, paredz pušu saskaņotu darbību atbilstoši nodibinātajai saistībai un gribas izteikumam. Turklāt darbība civiltiesiskas attiecības izbeigšanai saistīta ar vairākiem pasākumiem un apstākļiem nevis ar vienu konkrētu faktu.

Līguma 20.4.punkts nosaka, ka puses vienojas, ka par vienpusēju atkāpšanos no līguma /Nosaukums A/ rakstiski paziņo aizņēmējam, un šajā gadījumā datums aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņam ir noteikts /Nosaukums A/ paziņojumā.

Tātad puses nepārprotami ir vienojušās, ka saistošs būs bankas paziņojumā noteiktais termiņš, līdz kuram atbildētāja var vēl lietot aizdevumu un pilnībā izpildīt saistības. Līguma 20.4.punktā paredzēta kārtība un nosacījumi kā notiek vienpusēja līguma izbeigšana.

2014.gada 4.aprīlī prasītāja nosūtīja atbildētājai paziņojumu Nr./Numurs/ „Par atkāpšanos no līguma, aizdevuma atmaksas beigu termiņa noteikšanu un parāda piedziņas uzsākšanu." Tajā norādīts uz maksājumu termiņa kavējumiem un PTA likuma 8[1].panta ceturtās daļas 1.punkta nosacījumiem, informējot atbildētāju par vienpusēju atkāpšanos no Kredīta līguma. Saskaņā ar Kredīta līguma 20.4.punktu noteikts Aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš 2014.gada 7.maijs (lietas 57.lapa). Atbildētāja paziņojumu saņēmusi 2014.gada 11.aprīlī (lietas 58.lapa).

Turklāt līguma izbeigšana saistīta arī ar puses gribas izteikšanu – šajā gadījumā tai arī noteikta rakstiska forma. Tas nozīmē, ka atbilstošas tiesiskās sekas var iestāties tikai pēc rakstiska paziņojuma saņemšanas. „Lielākā daļa gribas izteikumu, piemēram, līguma noslēgšanas oferte un akcepts, līguma uzteikums .. ir adresēti citai personai, un šādiem gribas izteikumiem pat nav īpašas jēgas, kamēr adresātam nav bijusi iespēja uzzināt to saturu *(K.Balodis. Ievads Civiltiesībās. Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 187.lpp).*

Gan rakstiskais paziņojums, gan termiņa noteikšana ir pušu noteikts pienākums, ko prasītāja godprātīgi ir izpildījusi. Turklāt tie ir labvēlīgi atbildētājai un atbilst CL noteiktajiem principiem (sal. CL 1584.pants). Tāpēc nav saprotami atbildētājas argumenti par Līguma darbības izbeigšanos paziņojuma sastādīšanas dienā - 2014.gada 4.aprīlī. Pirmkārt, atbildētāja tobrīd nemaz nezināja par prasītājas gribas izpaudumu. Otrkārt, atbildētāja neievēro savstarpēji pielīgto Līguma vienpusējas izbeigšanas kārtību. Treškārt, atbildētāja neievēro arī paziņojuma tiesiskās sekas, par ko puses bija vienojušās Līgumā.

Tāpēc tiesa uzskata, ka prasītāja pamatoti ir rēķinājusi līguma maksājumus līdz aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņam. Iesniegtie pierādījumi apliecina, ka prasītājs nav rēķinājis un prasījis Līguma maksājumus par laiku pēc 2014.gada 7.maija (lietas 53. un 68.lapa). Atbildētāja nevarēja norādīt pierādījumus par pretējo.

Nav pilnībā atbilstoša atbildētājas atsaukšanās uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 12.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-179/2014. Pirmkārt, tajā risināti jautājumi par citiem tiesiskajiem apstākļiem. Otrkārt, norādot uz pastāvošo judikatūru, šajā spriedumā ir atsauce arī uz Senāta 2013.gada 30.janvāra sprieduma lietā Nr.SKC-644/2013, 6.punktu. Viena no tēzēm, kas minēta 2013.gada 30.janvāra spriedumā un atspoguļota tā 6.3.punktā ir sekojoša „Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos

procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu."

Tātad prasītājai bija pamats saņemt un ieskaitīt Līguma izpildījumā līdz 2014.gada 7.maijam uzkrājušos maksājumus pēc minētā saistības izbeigšanās termiņa.

Tādejādi tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētājas parāda summas apmēru, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar CL 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, atbilstoši CPL 195.pantam ir jānosaka procentu apmērs, kas pienākas prasītājam, ja ar tiesas spriedumu nodibinātā naudas samaksas saistība netiek izpildīta termiņā, kas noteikts labprātīgai sprieduma izpildei. Ja nodibināta bezprocentīga saistība, tad piemērojami likumiskie nokavējuma procenti (Civillikuma 1765.pants).

Tā kā prasība tiek apmierināta pilnā apmērā, tad atbilstoši CPL 41.panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi: valsts nodeva 1154,82 *euro* (lietas 7.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (lietas 6.lapa).

Pamatojoties uz teikto un saskaņa ar Civilprocesa likuma 41., 42., 190., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

1. Prasību apmierināt pilnīgi.
2. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/:

- aizdevuma pamatsummu 26974,12 *euro*;
- tiesas izdevumus 1159,52*euro;*

kopā 28133,64 *euro* (divdesmit astoņi tūkstoši viens simts trīsdesmit trīs *euro* 64 centi).

3.Noteikt AS /Nosaukums A/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no pamatparāda summas 26974,12 *euro*.

4.Prasītāja labā piedzenamo naudas summu samaksa veicama AS /Nosaukums A/ norēķinu kontā Nr./konta numurs/.

Par spriedumu var iesniegt apelācijas sūdzību 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas. Apelācijas sūdzība adresējama Zemgales apgabaltiesai un iesniedzama Jēkabpils rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums tiks sagatavots 2017.gada 25.jūlijā.

Tiesnesis V.Muižnieks